

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені С. КУЗНЕЦЯ**

Кафедра МВПФ

ЛЕКЦІЯ

з навчальної дисципліни

«КУЛЬТУРНА ДИПЛОМАТІЯ»

Змістовий модуль 1.

**Змістовий модуль 2. Культурна дипломатія
державних і недержавних акторів**

**Лекція 6. Культурна дипломатія країн
Північної та Південної Америки**

Культурна дипломатія США

ЛІТЕРАТУРА

1. Гавриленко І. Особливості здійснення публічної та культурної дипломатії США. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Історія.* 2016. Вип. 2. С. 9-12. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKNU_Ist_2016_2_4
2. Культурна дипломатія: навч. посібник / за заг. ред. І.Б. Матяш, В.М. Матвієнка; Інститут міжнародних відносин КНУ імені Тараса Шевченка; Наукове товариство історії дипломатії та міжнародних відносин. Київ: ДП «ГДІП», 2021. 252 с.
3. Матвійчук Н. В. Культурна дипломатія США за президентства Д. Трампа. *Політикус.* 2020. Вип. 4. С. 129–138.

Термін « культурна дипломатія »

вперше офіційно використав у 1959 р. *Роберт Хелієр Таєр* (*Robert Helyer Thayer*) (1901 – 1984)

спеціальний помічник
Державного секретаря з
координації міжнародних
освітніх і культурних
відносин

Становлення культурної дипломатії

- Перші кроки в галузі культурної дипломатії в США відносяться до часів Першої світової війни
- У 1936 р. було створено план міжамериканського культурного співробітництва, задуманий як американська відповідь на культурну експансію нацистської Німеччини
- 1938 р. в Держдепартаменті США вперше з'явилося відділення культурних зв'язків
- У 1947 р. створено Раду національної безпеки (National Security Council), яка видала директиву СНБ - 4 , метою якої було надання впливу на громадську думку за кордоном
- 1953 р. було сформовано Інформаційне агентство Сполучених Штатів (USIA), яке займалося організацією культурних проектів – виставок, лекцій

Культурна дипломатія США

Одним із найвідоміших прикладів культурної дипломатії є програма «Посли джазу» 1950–1960-х рр. Державний департамент залучив відомих американських джазових музикантів, зокрема Луї Армстронга та Дейва Брубeka, щоб поділитися цим унікальним американським жанром музики зі світом. Свобода джазу зробила його «мистецьким аналогом американської політичної системи», який не лише демонстрував американське мистецтво, але й був відчутним символом американських цінностей.

У доповіді Консультативного комітету з питань культурної дипломатії Держдепартаменту США наведено такі функції культурної дипломатії:

- Допомагає встановити довірчі відносини з іншими народами, на які політики можуть спиратися для досягнення політичних, економічних та військових угод;
- Демонструє американські цінності та бореться з поширеним уявленням про те, що американці дріб'язкові, жорстокі та безбожні;
- Підтверджує, що в США існують такі цінності, як сім'я, віра та прагнення освіти;

- Допомагає привернути увагу впливових членів іноземних товариств, що не може бути здійснено за допомогою традиційних дипломатичних засобів;
- Забезпечує позитивний порядок денний для співпраці, незважаючи на політичні розбіжності;
- Створює нейтральну платформу для спілкування людей;
- Є гнучким, універсально прийнятним засобом зближення з країнами, де дипломатичні відносини були напруженими або відсутніми;
- Допомагає охопити широку аудиторію зі значно зниженим мовним бар'єром тощо»